

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oserii garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. a. pentru fiecare publicat

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămîu.

Nr. 153.

Joi, 10 (22) Iulie.

1886.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei”.

Cu 1 Iulie 1886 st. v., s'au început unu nou abonamentu, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„șese „ 6 „

„un an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„șese „ 20 „

„un an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primitu diarul.

Domnii ce se voru abona din nou se binevoescă a scrie adresa lămurită și a arêta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașov, 9 Iulie 1886.

D-lu Mocsary publică în broșura sa: „Câteva cuvinte asupra cestiunei naționalităților”, pe pagina 52—56 o foarte interesantă tabelă cu scopu d'a arêta în ce număr sunt aplicați Români în funcțiunile publice ale statului și în ce mod se satisface §-lui 27 alu legii de naționalitate, care pretinde să fiă numiți câtu mai mulți.

Cu ajutorul cifrelor statistice, cari nu se potu răsturna, d. Mocsary dovedește că numai două procente dintre funcționarii statului sunt Români, cu tôte că Români facu două-deci de procente din numărul totalu alu populațiunei statului; și aceste două procente cuprind însu în partea cea mai mare numai posturile cele mai inferioare; ér între fișpani nu se află nici măcaru unu singuru Român.

După ce mai amintesc nedreptatea strigătoare la ceru ce se comite contra Românilor susținându-se pentru Transilvania o lege electorală excepțională, care légă dreptul electoralu de unu censu de 84 fl. pe când censulu din Ungaria este numai de 16 fl. și după ce accentuază și politica agresivă de maghiarizare a școlilor noastre, ce s'a inaugurat prin legea din 1879, d-lu Mocsary întrébă adresându-se către cei dela putere: „Mai puteți ore nega că procedei în modu ilegalu, că sunteți nedrepti și că faceți presiune?”

Pecatu că Mocsary n'a dispus pentru completarea ilustrațiunei sale statistice și de unu tablou al funcționarilor administrațiunei din comitatul „de modelu” alu vestitului și laudatului baron Banffy Dezső, protegiatul d-lui Tisza.

Acestu comitatu este alu Solnocu-Dobêcei, elu a primitu dela guvernăni numirea de comitatu de modelu”, pentru că administrațiunea lui este dela fișpanu până josu la scriitorul comunei maghiarizată, grația neobositei activități a fișpanului „de modelu” Banffy.

În Solnocu-Dobêca se află numai două sate curat unguresci: Domokos și M. Decse, puține sunt cu populațiune mixtă și tôte celelalte sunt curat românesci. Într'unu asemenea comitatu fișpanul, în puterea §-lui 27 alu legii din 1868, ar fi trebuit să fiă Român, i-a plăcutu însu d-lui Tisza a încredința conducerea administrațiunei lui unui Unguru fanaticu, care mai are timpu de-a conduce pe lângă acesta și unu altu comitatu locuitu de Români și de Sași în spiritul celei mai vedite intoleranțe, spre cea mai mare mulțămire a stăpânului său.

Ei bine, acestu fișpanu, omu de încredere alu d-lui Tisza, a adus lucrurile în comitatul

Solnocu-Dobêcei așa de departe încâtu astăzi nici în comunele curat românesci nu mai sunt tolerați Români în funcțiunile de primari, séu cum se numescu la noi „juđi comunali.”

De câțiva ani se vedesc totu mai multu tendința „fișpanului de modelu,” de-a înlocui pe primarii români din comune curat române cu Maghiari séu cu alte elemente importate, cari se dau de unelte ale politice de maghiarizare precum Jidani, Armeni ș. a. Vomu cita ca exemplu câteva din aceste comune. În Becleanu unde a fostu de 16 ani unu primaru român, premiatu pentru bunele sale servicii cu crucea de argintu, astăzi e primaru unu Unguru, în Pétra înlocuiesc pe Român unu primaru jidanu și așa mai departe în Chiuza, Sesarmu, Căscău, Apatiu, Chetiu etc., etc.

Cei mai mulți dintre primarii comunelor amintite au fostu urmăriți, destituiți din postu și înlocuiți cu totu felulu de venetici din simplulu motivu că „nu cunosc limba oficială a statului”, adecă limba maghiară.

Acesta rezultă lămuritu și din casulu celu mai recentu alu destituiri primarului român din Șeu-Odorheiu, care se află de 14 ani neîntrerupt în acestu postu.

Avemu înaintea ochiloru recursulu ce l'a înaintat acestu bravu primaru în contra despotice măsuri a prefecturei comitatului Solnocu-Dobêca. Ilu vomu publica dimpreună cu decisiunile autorității unguresci, ca unu documentu viu alu calcării de lege și alu nedreptăței ce trebuie să o suferă poporul român dela „administratori de modelu” ai acelu comitatu.

Ni se anunță că sunt trasi în cercetare disciplinară, totu din cauza limbei maghiare, și primarii români din Băbeni și din Valea-Porcului.

D-lu Mocsary observă la finitulu tabeli sale statistice că cea mai mare parte dintre cei 60 de juđi și procurori de statu români, cari se află în funcțiune între 1620 de funcționari de această categorie, sunt aplicați la oficii în comitate neromâne, pe când în comitatele românesci sunt mumiți judecătorii cari foarte réu cunosc, séu nu cunosc de locu limba română.

Fișpanulu de „modelu” nu face decât a trage cousecențele din această împrejurare, când se străduiesc ca în comitatul Solnocu-Dobêca ér acum și în comitatul Bistrița-Năsăudu, unde poruncesc totu elu, primarii comunelor curat române și săsesci să nu se mai pôtă înțelege cu poporul în limba sa. Mai anțertu ni se relatează că unul din acești venetici trebuia să mērgă la Jidovulu din satu, ca acesta să publice țeraniloru în cârcumă ordinele sosite dela prefectura, căci elu nu le putea talmăci.

Dicem déu încă odată: pecatu că d. Mocsary n'a dispus de asemenea date, în cari se oglindéză și mai fidelu prigonirea Românilor.

Austro-Ungaria și România.

Raportele consulatelor austro-ungare din România pe luna Iunie dau importante amărune despre desfășurarea comunicațiunei dela începutul răboiului vamal între Austro-Ungaria și România, și despre perspectivele viitorului.

Consulatul din Iași anunță: „În luna Iunie comunicațiunea de mărfuri a fostu slabă, importulu a fostu de 400,000 franci, ér esportulu de aproape 300,000 franci. Articulatele principale importate în România au fostu mărfuri de humbacu din Anglia, mărfuri de lână de oia din Germania, zacharu esclusiv din Germania, pele și mărfuri de pele, mai cu sēmă în calități fine, și anume încălțăminte și pele fină din Germania, feru și mărfuri de feru din Germania, tinichea (blehu) albă din Anglia. Importulu de mărfuri din Austro-Ungaria a fostu foarte micu în Iunie și anume porcelanu din Boemia în valore de 6000 franci, părți constitutive pentru încălțăminte de

vre-o 400—5000 franci, în fine sticlă de vr'o 700 franc din Bucovina. S'a esportat din România mai multu porumb și rapiță; la Odesa au pornit 80 de vagone încărcate cu porumb (à 900 franci) și 80 de vagone încărcate cu rapiță (à 2050 franci), în Austria numai 2 vagone încărcate cu porumb.

Din Tulcea se raportează: „În urma răboiului vamal nu s'a importat nici o marfă austro-ungară. Lumea comercială de aci se adresază firmelor franceze, fiindu marfa mai solidă și transportulu multu mai eftin, decâtu din Austro-Ungaria și Germania, și prin urmare chiar decât s'ar încheia cu timpul convenția cu Austro-Ungaria nu e de sperat că lucrurile voru merge ca mai nainte. Déu nici în Austro-Ungaria nu s'a esportat nimic, deorece de câțiva timpu cerealele și lâna se esportă în Grecia și în Italia.”

Consulatul din Ploesci raportează: „Importulu din Austro-Ungaria a încetat și e liniște completă. Din celelalte state europene s'a importat puținu și piéta de aci a fostu vizitată numai de câțiva reprezentanți d'aci caselor germane, cari au primit puține comande. Causa e că comercianții s'au aprovisionat. La Azuga, districtulu Prahova, firma Rhein și Scheeser et Co. construesc o fabrică de postavu, pe proprietatea regelui, și terenulu i s'a arendat numitei firme pe 30 de ani. Alte întreprinderi industriale sunt de amintit două rafinerii de petroleu ce se întocmesc (George Hernia în Câmpina și Dobrescu et Parascheva în Ploesci).”

Consulatul din Giurgiu comunică: „Pană în momentul din urmă comercianții au făcut comande mai numai în Germania, fiindcă se credea, că tarifulu convenționalu austriacu este o parte constitutivă integrantă a tractatului germano-român. La vămuire s'a vedutu rătăcirea. E de sperat, că cu puține excepțiuni vomu câștiga érăși vechile cunoscințe. Ce privește esportulu, se constată o scădere în vânzarea cerealelor.”

Din Brăila se anunță, că cunoscințele, ce statéu mai nainte în legătură cu industria austro-ungară, sunt grămădiți cu propuneri din partea fabricanților germani. Comande mari nu s'au făcut până acuma, deorece piéta s'a aprovisionat pentru multu timpu. Doi industriași germani au primitu din partea comunei încuviințarea d'a înființa o fabrică de porcelanu, dându-li-se terenul pe timpu de 30 de ani cu condițiunea, ca dările să le plătescă punctualu, să primescă în totu anul patru Români ca învățaci și după 30 de ani fabrica devine proprietatea orașului.

Tôte aceste raporte arată nu numai complectă stagnare a comunicațiunei noastre cu România, ci arată și aceea, că concurența franceză și germană facu totul ca să strimtorască odată pentru totdeuna comerțulu austro-ungaru.

„Românulu” de Duminecă, 18 Iuliu n. vede, că Austro-Ungaria primesc o aspră și amară lecțiune din cauza nencheiării convenției comerciale. Amenințările ei au găsit înfrânarea meritată. Acum ea cea dintéu suferă și plânge. Faptele s'au însărcinat a potoli fanfaronadele și zelulu de predominare alu gălăgioșilor vecini Unguri.

„Ne-au amenințat — continuă „Românulu” — cu denunțarea cartelelor pentru tarifulu directu pe căile ferate, au impus companiei de navigațiune dunărenă d'a denunța și ea convențiunile de tarife; și, cu surle și fanfare, spus-au lunei că ne voru aduce la umilință, ne voru sili a cere iertare, căci ne voru ruina. Faptele au răspuns și în această privință. Ele au fostu o dușă foarte rece pentru creerii aprinși: companiele de căi ferate protestă în contra pagubelor ce li se causază și societatea de navigare pe Dunăre, făcendu și socotelele, s'arétă mai multu dispusă d'ași asigura prosperitatea, decâtu d'a se ruina pentru nebunesculu visu, că cultura ungară va stăpâni Orientulu.”

„Écă a doua lecțiune și aspră și meritată, pe care rodontalele unguresci, strigătele și șgomotele de pînă n'o suprimă, n'o pot suprima, ci din contră, vedescu câtu de ușuratici și fără minte și socotelă sunt acești preținși civilisatori ai Orientulu.”

Dupăce arată apoi, că fabricile austro-ungare, ne-

găsindu-și alte debușuri, sunt amenințate a înceta cu producerea, deoarece n-au cui s'o mai vîndă; că mii de lucrători sunt aruncați pe drumuri, plătindu ei amară nebulia cuceririi economice a României; că industria transilvană e pe patul de moarte și că fabricanții și industriașii sași și unguri blăstămîndu pe politiciii cari îi sărăcescî caută a se strămuta în România, dice:

»Nemulțumirea e mare, căci și suferințele ajunse sînt la culme. Ne pare rău pentru Români, cari sînt sînge din sîngele nostru, dîr scim că ei se ocupă în deosebi cu agricultura și că — deși mult vor suferi — totuși în totalitate suferința lor mai mică va fi decît a celorlalte naționalități transilvane. Mai scim că Românul, născut la școala suferinței, va sci să sufere și s'astepte, și suferința lui ușurare morală va găsi în credința că, în același timp și într'un grad neasemnat mai mare, Românul din „țără“, Românul din România liberă se va întări, adică va prospera. Celelalte două elemente însă, conlocuitorii în Transilvania, nici această mîngăiere nu o vor putea avea.“

Tote acestea, dice »Românul«, și altele multe întocmescu lecțiunea amară ce a primit'o înfumurarea un-gurască. Viitorul nu se înfățișează fără grijă. Românii din regatul român, continuă numitulă diară, pentru ori-ce eventualitate, gata trebuie să fiă. Ei sînt, căci au devenit prin cel din urmă războiu un element, de care se ține sîmă în lumea politică.

»Cu acest capital moral — încheie »Românul« — și făcîndu totul pentru a-l păstra și mări, putem, datorî suntem la a procedea înăuntru cu totă curajulă la reorganizarea, la emanciparea economică începută prin tariful autonom, asigură că astfel vom face tot ce e mai bine și mai folositor pentru viitorul româniei“.

Din Sobrania bulgară.

„Revue de l'Orient“ primesce din Sofia următoarele informații:

Sobrania bulgară a votat un împrumut de 10 milioane pentru Banca națională și un credit de 10 milioane pentru plățirea rechizițiilor; a autorizat guvernul să emită bonuri de tesaur în sumă de 30,000,000 franci (pentru construcții de căi ferate); în fine a votat pentru ministerul de războiu un credit extraordinar de 36 milioane 170,000 franci pentru acoperirea tuturor trebuințelor armatei. Acest proiect, devenit necesar în urma unor amenințări din afară, a dat prilej opoziției rusofile d'a părăsi sala protestînd. Adunarea națională va mai discuta proiectul pentru răscumpărarea liniei Varna-Rusciuk și apoi, probabil, va fi închisă.

Acum vr'o săptămână Caravelov și Stambulov au încercat să se impace cu Rusia, dîr n'au isbit din cauză că guvernul rusesc a refuzat d'a intra în schimb de vorbe cu Bulgaria. Țara este liniștită, cabinetul mai întărit decît ori-cînd.

SCIRILE DILEI.

Duminecă au sosit în Sibiu mai mulți ofițeri ai școlii de războiu din Viena sub conducerea colonelului din statul maior general Horschetzky, cari călătorescu pentru a face studii tactice. Pînă acum au vizitat pasurile munților din Valea Hațegului, și acum se duc să viziteze pasul Tarnu-Roșu. De aci vor continua cu vizitarea celorlalte pasuri ale munților Ardelului.

—x—

După multe ploie din săptămânile trecute a eșit Oltul din matca sa dimpreună cu rîurile sale laterale în țera Bârsei: Ghimbășelul, Bâra Tîrlungul etc., făcînd în sîmănături, dîr mai ales în fîtațe pagube enorme de peste douăzeci de mii florini. Atîta mai trebuie după alte nenumărate calamități de tôte zilele.

—x—

Ministeriul de comunicațiune un-gurească a dat pe un an de zile următoarele concesii: Br-lui Carol Huszar și soților săi lucrările pregătitoare pentru construirea de căi ferate vicinale, linii principale și laterale dela Reghinulă săsescu peste valea Mureșului său peste valea Gurghiuului pînă la Dîbro; de aci peste Gurghiu-Sân-Miklăușu, Ciuc-Sân-Domokos, Ciuc-Szereda și Tusnád pînă la Sân-Georgiulă sîcuescu (Szeps-Szent-György); de aci pînă la Feldiobră, eventual pînă la Brașov, făcîndu-se aci joncțiune cu căile ferate de stat regesc un-gurești, în fine o liniă dela Sân-Georgiulă pînă la Vașarheiulă sîcuescu (Kezdi-Vásárhely).

—x—

Ni se spune, că un lucrător român la fabrica de spirit dela Dârste într'una din zilele de primăveră, mergînd pe lângă cazanul cel mare cu un ciubăr plin în mîni să-l verse, se'ntîlnește cu un altă servitor, [dîr sîcuiu. »Fă-mi puțin loc să trec“, îi dice Românul. Dîr Sîcuiul în loc să se dea înlătur de dinaintea omului cu povară, îl împinge în cazanul ce clocotea. Cînd îl scoseră afară, era opărit de tot, și după ce a mai zăcut vr'o două luni, suferînd dureri cumplite, în zilele trecute a murit, rîmîndu soția în cea mai mare sărăcie cu 2 sau 3 copii pe drum. Sîcuiul se dice că ar fi dispărut. Intrebăm cerțatu-s'a casul din partea justiției?

—x—

Cetimă în »Națiunea«: „Se scrie din Paris, că unul din esilații noștri, d. Drocă Bănculescu, a plecat din Paris, ca să se reintîrce în țară, în urma permisiunii ce a obținut dela guvern. D. G. Sîcășanu a părăsit de asemenea Parisul cu hotărîrea de a se stabili provisoriu în Bulgaria. Singur d. G. Ocășanu a rămas la Paris, unde frecventă cursurile facultății de medicină. Atașat la spitalul „Des enfants malades“ în serviciul d-lui Grancher și Pasteur, d. Ocășanu e în ajun de a-și susține antîiul esamen de doctorat. Dîr lipsa deservită de mijloce de trai îl amenință de a-și părăsi o carieră făcută pe jumătate. Sperăm, că se vor găsi printre Români căi-va omeni de inimă, cari să înlesnescă compatriotului nostru esilat greaua luptă a vieții, pe care o susține cu atîtă curaj printre străini.“ În numărul următor „Națiunea“ spune, că d-l Sîcășanu a și sosit în Rusciuc, unde l'au vizitat mai mulți amici.

—x—

Duminecă a plecat din Roman, în Moldova, un nou transport de Israelii emigranți.

—x—

Artiștii Moceanu și Velescu anunță »României“, că în ziua de 20 Iunie esirat au sosit la Suez, de unde au pornit la 22 Iunie direct la Aden. Căldura e nesuferită p'acolo. Vîntul numit „Hamsin“ suflă teribil, ducîndu cu el nori de nisip. Orașul Suez este mic, ulițe strîmte, tare mici și neregulate arăbesci. Omenii dorm pe strade. Tôte beăturile sînt calde. Ghiață nu se pomenește.

—x—

Cetimă în »Bomba« din Brăila: „Șlepul numit »Alexandro«, proprietatea d-lui Andrea Arsenis, sîndu încercat cu 360 chile vechi de porumb, s'a înecat în

ziua de 28 Iunie, pe cînd voia a se cobori la dană (?) pentru descărcare; marfa însă care era a d-lui Foca, a fost asigurată la societatea Dacia-România, dîr șlepul nu; totuși însă, prin ajutorul diferitelor persoane, s'a scos și mare cantitate din porumb, care a fost împărțit, după promisiune, pe din două cu societatea.“

—x—

Vaporul societății italiene „Florio Rubanito“, numit „Faro“, a plecat încercat cu 100 boi pentru Italia, scrie același diară.

—x—

Secțiunea topografică din marele stat maior român, condusă de colonelul Dona și compusă din vr'o 30 ofițeri, a plecat în Moldova cu însărcinarea de a completa lucrările topografice începute acum doi ani. Partea lucrărilor din acest an va fi, dice »România“, frontiera Bucovinei dela Liteni pînă la Mamornița și tôte valea Siretului.

—x—

Cetimă în »Epoca« din Bucuresci: „O comisie de ofițeri superiori va fi trimisă în Englitera, ca să asiste la esperiențele ce se vor face cu tunu-revolver.“

—x—

Același diară scrie, că comisiunea de apărare a țării, în ședința ținută la Sinaia sub președința regelui, a stabilit planul manevrelor de tîmna în județul Tutova, la care vor lua parte corpurile 3 și 4 și două divizii din corpul al 3-lea.

Serbarea zilei de 14 Iuliu în Paris.

Revista militară dela Longchamp formeză nu numai culmea serbării naționale, dîr se presintă chiar ca o demonstrație strălucită în favoarea republicei. Se socotesc numărul asistenților la 300,000 persoane și vr'o 10,000 de trăsuri. Câmpul propriu diș pe care se făcu revista rămase gol pînă la 3 ore. La această oră începură a se arăta trupele, printre cari și cele întorse din Tonking, cari, în trecerea lor prin oraș, fură viu aclamate. Pe cînd soldații se aflau în marș cădu o ploie atît de torențială, încât trupele se arătau pentru publicul din tribune ca prin un vîl. La orele 4 tunurile rîsunară. Din Bois de Boulogne esiră cuirasierii. După dîșii veniră generalii și un număr de alți ofițeri streini; apoi ministrul de războiu, general Boulanger, și guvernorul Parisului general Saussier, și îndată după dîșii, în trăsura închisă președintele republicei Jules Grévy, purtîndu marele cordon al legiunii de onoare și alătura cu dîșul prim-ministrul Freycinet. În momentul cînd președintele Grévy se arăta pe scara tribunei, corniștii sunară marșul general, musicile întonară Marseillaisa și trupele presentară armele. Președintele mulțami; publicul isbucni în aclamații. Generalul Boulanger, ministru de războiu, urmat de generalii și de ofițerii străini, trecu dinaintea fronturilor. În acest timp se vădu eum generalul și ofițerii superiori împărțiră decorații la soldații meritați îmbrășîndu-i și sărutîndu-i, în timp ce stegul regimentului se înclina. Această scenă atrase generalului Boulanger o adevărată ovațiune din partea publicului francescu care isucni în strigăte de »trăiescă Boulanger! trăiescă republica!«. Apoi încep defilarea trupelor, care se făcu în mod strălucit în admirația tuturor. În primul loc defilă trupele din Tonking sub conducerea comandantului Domine, care în totă parcurșul său primi numeroase semne de simpatii. În tot timpul defilării publicul nu încetă cu aclamațiunile și strigă-

FOILETONU.

Doine și hore.

Culese din gura țărancilor și a țărancilor opin-cari, de Eugenia Farkas din Cacuciu.

Frunză verde de sub vie
Multă mî miră ce-mi place mie:
Mîrul roșu pădurețu,
Badea înalt și albinețu
Cu trei rînduri de pîr crețu;
Cu fir de mătase verde,
Rîu mî temă că io l'oiu perde,
Că l'am mai perdut odată
Și l'am cătat lumea tîtă,
L'am cătat și l'am aflat
În mijlocul codrului
La curțile dorului,
Prinde dorul de mîntrebă:
Ce cauți tu mîndro pribegă?
Că tu un pîu cu pîna verde,
Dumnețu se nu-l mai rabde;
Că m'ânvețat a iubi
Și mî lasă a dori,
Și m'ânvețat se iubescu
Și mî lasă să doreșcu.
Dumnețu așa a dat
După dragoste bănatu,
Dumnețu a rînduit
După dragoste urit.
După nor vine senin

După dragoste suspîn,
După plîia eră sîre
După dragoste plîsore.
Duce-m'oiu și n'oiu veni
Plînge-oiu și mî-oiu bănu,
Duce-m'oiu și n'oiu întorce
Plînge-oiu și m'oi uita'ncoce;
De vei merge se te'neci
Ce ț-e rînduit petreci,
De te-ai duce cătu te-ai duce
Ce ț-e rîndui-ț te-ajunge.

.

Câte lemne'su în pădure,
Incunurate de mure,
Tôte'su cu vîr'u'n pămînt
Și mî'nrebă de ce plîngu,
Da io plîngu se mî plînescu,
Ce-am perdut nu mai găsescu,
Am perdut un mare bine
Și'npoi mai mult nu vine.
Bade, ce pămînt te ține
De nu vii sîra la mine,
C'ai venit o sîra, două
Și mî ai rupt inima'n nouă,
Tu mî-ai rupt'o, tu mî-o lîgă
C'unu'fir de mătase neagră.
Nici neagră, nici mohorită
Ci precum țî-su de urit.
Nici neagră nici albă,
Ci precum țî-am fost de dragă.
Mî ține pămînt și erbă,

Ce se cătu decă n'am trebă?
Lesne-i lucru a țî-l face
Pentru omul care-ț place,
Lesne-i lucru de făcut
Pentru cine țî-e plăcut.

.

Frunză verde de pe cale
Nu fi bade mîndru tare,
Nu fi mîndru și mîreț
Că la tine nu gîndescu,
Că mie nu mî-e de tine,
Că mai sînt fecior în lume.
Nu stă lumea într'un dor
Nici dragostea'ntr'un fecior,
Lumea stă din omeni mulți
Ce iubești adî, mîne uiți!
Aș'am fost bade și noi:
Ne-am iubit noi amîdoi,
Ne-am iubit bade puțin
Și er te las în suspîn,
Io mî despărțescu de tine
Sî nu fim de ris la lume.

.

Multă mîntrebă, dor'ntrebă
De ce-su tînră și slabă,
Dîr lumea nu mî-e dragă?
Orî inima nu mî-e'ntrîgă?
Da nu vede doru bine,
Câte m'au mîncat pe mine?
Mai mult rele decît bune
M'au făcut de'su slabă în lume!

Multe rele m'au mîncat,
Multe lacrimi am vîrsat,
De-aș face fîntîna'n sat,
Fîntîna cu trei isvîre
Cine ar bea din ea se mîră,
Dîr de-ar bea un nîm de-al meu
Sî-l ferescă Dumnețu,
Sî nu tragă ce-am tras eu;
Trag la rîu cu relele,
Ca robul cu fîrle,
Trag la rîu. cu rele multe
Ca robul în fîr scurte,
Trag la rîu, ca altu'n bine,
Lasă se trag că n'am pe nime,
De-aș av pe ore cine
M'ar scote din rîu la bine,
De-aș av pe cineva
M'ar scote nu m'ar lăsa,
Da io am pe Dumnețu
Și nu mî lasă a rîu.

.

Frunză verde de pe rit
Pare-mî rîu de ce-am iubit,
Pare-mî rîu și mî-i rușine
Că am iubit ce nu-i de mine;
Am iubit, că n'am sciut
Că doru ține așa mult,
N'am sciut și n'am gîndit,
Că n'are doru sîrșit;
Acum vîdu și doru-mî spune
Că-su nefericit în lume,

tele de „trăiescă republica!“. La defilarea celor 15,000 oameni de infanterie nu se întâmplă nici un incident. Ca în totdeauna elevii dela St. Cyr, garda republicană și pompierii au fost obiectul unei distincțiuni deosebite; cu toate acestea și trupele de linie pe toți mulțumiră. Progresul e vădit; trupele arătară bine și mergu precis. După infanteria veniră 118 tunuri și 3000 de călăreți de toate armele. Artileria defilă așa de strâns, încât publicul isbucni în strigăte vii: cavaleria arată de asemenea progrese față cu anii trecuți și cuirasieri procurară o privește admirabilă de frumoasă. După o oră și jumătate câmpul se goli din nou. Și acum se întâmplă o scenă, care nu s'a vădită nici odată la defilările de până acum. Iată după trecerea celor din urmă trupe, publicul se îndesă, sări barierele, și înainte ca poliția să aibă timpul a interveni, generalul Boulanger, care avea alături cu el pe generalul Saussier, fu încununat și aclamat de mii de oameni, cari fălăiau pâlăriile în sus și-și arătau mulțumirea și respectul lor. Ministrul de război voi să pue capăt acestei demonstrațiuni și călări repede până la tribuna președintelui; dar mulțimea îl urma și-lu aclamă unde se arăta. Din toate părțile alergară oficerii pentru a privi această scenă. Când președintele Grévy și primul ministru Freycinet se suiră în trăsură, urmați de ministrul de război și guvernorul Parisului, mulțimea aclamă pe bătrânul președinte cu strigăte: „trăiescă Grévy, trăiescă republica.“

Astfel se termină revista, în contra predicțiilor monarchiștilor, prin o demonstrațiune vădită pentru republică. Săra au fost diferite petreceri.

Duelul ministrului de război Boulanger.

Ministrul de război francez Boulanger a provocat în zilele trecute la duel pe senatorul br. Lareinty, care-lu făcuse lașu într'o ședință a senatului. Duelul s'a făcut în 17 Iuliu, dupăce zadarnice au fost încercările ministrilor, ale președintelui republicei și mai multor generali d'a aplana conflictul; Boulanger i-a refuzat pe toți. Lareinty, ca provocat, dădu cel dînteu cu pistolul, fără să lovască pe contrarul său; generalul Boulanger dete pistolului drumul în aer. Br. Lareinty întinse ministrului mâna și dîse: „Niciodată nu m'am îndoit de lealitatea d-tale, nici de curagiul d-tale cavaleresc.“ Ministrul răspuse: „Nici odată n'am creșut, că mă vei timbra pe mine personal de laș; dar am pus preț pe aceea, să mă pun înaintea focului d-tale“. Duellanții cu martorii lor s'au întors împăcați. În curte așteptau pe ministrul de război oficerii statului major general, cu care vorbi glumindu. Mulțimea poporului îl primi jubilandu. Ministri, numeroși militari, deputați și senatori îi dădură visita; președintele republicei îi trimise un oficer de ordonanță ca să-lu felicite.

Inscințare-

Subscribul comitetului arangiatorilor înființat pentru ocaziunea adunării generale a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, care se va ține în Alba Iulia la 8 Augustu a. c. st. n. aduce la cunoștința onoratului public, cumcă doritorii, cari vor să participe la această festivitate în privința cvartirelor au a se adresa la esmisul domnului avocat *Ioan Coșieriu* până în 6 Augustu a. c.

Din ședința comitetului arangiatorilor.

Alba-Iulia în 18 Iuliu 1886.

Alexandru Tordașanu,
președintele comitetului arangiatorilor.

Mulțămîta publică. Subscribul își ia libertate prin acesta a-și exprime căldurosa sa recunoștință și mulțămîta la toți acei Domni și Domne, cari nu și-au pregetat a lua parte la examenul de veră ținut cu elevii și elevele dela șola rom. gr. cath. din Făgărașu la 4 Iulie st. n. a c.

Cu ocaziunea examenului s'au împărțit la copii premii în bani, cari, la inițiativa d-lui căpitan în pensiu *Nicolae Cosgarea*, s'au ca inspector de frecventare, a adunat prin o colectă dela următorii domni, și anume; dela Rvrd. d-nu Alexandru Micu vicar, 2 fl., d. Daniel de Grămoiu v. comite 2 fl., d. Ștefan Popu fizic com. 2 fl., d. Nicolae Cosgarea căpitan în pensiu, 2 fl., d. Dr. Andrei Micu, adv. 1 fl., d. Dr. Nicolae Motoc adv. 50 cr., d. Ioane Florea asesor 50 cr., d. Ioan Cîntea can. jud. 1 fl., d. Ioan Ghimbășian curat. prim. 1 fl., d. Demetriu Chisiereanu corp. 50 cr., d. Luca Mănișor curat. sec. 1 fl., d. Ioan Ganea can. 50 cr., d. Ioan Mureșian can. 50 cr., d. Vasile Cîntariu argăs. 50 cr., și d. George Selegianu 50., Suma este de 15 fl. 50 cr. Din aceștia preste 5 fl. s'au împărțit ca premii, ăr restul este destinat pentru șola pre anul viitor.

În urma acestui rezultat alături de inbucurătorul subscribul își ține de datorință a-și exprime pre această cale încă odată cea mai intimă și călduroasă mulțămîta on. domni participatori și contributori.

Făgărașu, 16 Iuliu 1886.

Basilii Rațiu, învățător.

Dare de sēmă și mulțămîta publică.

La 10 Aprilie alu anului curentu isbucni în Basna un foc grōznicu, care prefăcu în cenușă casele și supraedificatele mai multor locuitori de acolo. Iată ce imi veni la cunoștință tristul casu, scris în prețuitele noastre diare o rugare cătră onoratul publicu, ca să ajutoreze pe acei nefericiți, deoblegându-mă a colecta însumi mila bănescă pentru Românii și Țigani de acolo, căci sciam că Sașii cei daunați de bună sēmă sunt asigurați unii, ăr alții ajutatori de conaționalii lor cei avuți. La apelul meu numai decăt au început a încurge din toate părțile câte ceva milă, și adevă dela cei însemnați în lista ce urmeză:

Listă contribuțiilor pentru nenorocii din Basna, cari își perdură prin focu averile la 10 Aprilie 1886 și anume pentru 47 familii Români și 3 familii Țigani, spre care scopu au contribuit următorii domni:

Ștefan Popu, parochu român gr. cat. în Mihăițiu 1 fl., Dimitrie Furduiu, în Alba-Iulia 3 fl., Mathias Barsan, căpitan în Kaposvár 2 fl., Ioan Horșia, preot în Biia 50 cr., Teodor Pănașian, învățător în Biia 20 cr., Berekszászi Pál, vice-notar în St. Miklos 1 fl., Filon Rațiu, notar în St. Miklos 1 fl., Zacharia Branu, protopop în Sâncel 1 fl., Kerekes Iozsef, învățător în St. Miklos 20 cr., Gavrii Todoran, din Biia 30 cr., Leontina Horșia, copila preotului din Biia 4 cr., Titu Liviu Horșia, din Biia 10 cr., Ioan Frățilă, posesor în Sâncel 1 fl., Nicolau Rusanu, posesor în Sâncel 1 fl., Ioan Popu Retegaulu, dascăl și redactor 2 fl. 66 cr., Dimitrie Turcu, comerciant 40 cr., D-nii sergenți majori dela regim. de infanterie Nr. 50 a marelui duce de Baden, atașati în Alba-Iulia: George Vintilă 2 fl., Gustav Hoprich 1 fl. 50 cr., Nicolau Balanu 1 fl., Nicolau Cibu 1 fl., Isidor Neamțiu 1 fl., Ioan Macavei 1 fl. 40 cr., Ioan Paul 1 fl., Ioan Ōncea 1 fl., Ignat Borza 1 fl., Matheiu Tulicea 1 fl., Antonie Pappu, 1 fl., Nicolau Borza 1 fl., Dela creștinii noștri din Velcheriu, colectați prin preotul Ioan Albon 14 fl. 98., Alesiu Viciu profesor în Blașiu 60 cr., Vasiliu Oltenu avocat în Blașiu 2 fl., Simion Popanu preot, dela credințioșii săi din Agrișul de sus. 1 fl., 50., Basilii Turcu negustori în Blașiu 1 fl., Lazaru Vladu din Blașiu 10 cr. Suma 49 fl. 8 cr. Va urma.

Ultime sciri.

Viena, 19 Iulie. — Diarul „Fremdenblattu“ află, că în cercurile diplomatice nu se scie decăt prințul Rudolf și princesa Ștefania trebuie să mērgă la Lubochenki, ca să viziteze pe Impēratul și Impērătesa Rusiei. Știrea deci este fără temciu.

Paris, 19 Iulie. — Ieri a fost înagurarea statuei generalului Chanzy la Nouart (Ardennes). Prezența generalului rus Frederici, care asistă la ceremonie, a provocat vii aclamări de: trăiescă Rusia!

Fiume, 19 Iulie. — S'au semnalat ieri 4 casuri de coleră și 2 decesuri.

Triest, 19 Iulie. — S'au constatat 2 casuri și 1 deces.

DIVERSE.

Unu simbur de cereaș era să coste pe unu omu vieț. În clinica doctorului Billroth în Viena s'a făcut în zilele trecute o operațiune dîntre cele mai rari. O femeie, care de multu suferă de strîmtoarea gâtului, a avut nenorocirea mai deunăci să inghiță unu simbur de cereaș, care s'a oprit d'asupra stomacului în cătu femeia nu mai putea nici să bea, nici să mănance. Femeia era să mōră de fōme, de nu se înlătura obstacolul. În clinică s'au încercat să înlătore simburul, introducându unu instrumentu în gâtul, dar în zadar. Apoi s'a făcut o tăietură la gâtul pacienței, spre a se evita cotitura prin gură, însă totu înzadar. Atunci operatorul s'a decis să deschidă stomacul. Încercarea a reușit. Simburul a fost apucat și scos cu unu felu de clește. Dupăce s'a închis bine tăietura dela stomac, s'a turnat pacienței pe gât puținu vinu ca întăritor, căci nu mănance de trei zile. Negreșit că ea fusese narcotizată, spre a putea suferi operațiune.

Numărul Evreilor în tota lumea. — Anuarul israelit de pe anul acesta spune, că pe tota suprafața globului sunt 6,300,000 jidovi: 5,400,000 în Europa, 300,000 în Asia, 350,000 în Africa, 250,000 în America și 12,000 în Australia. În Franța sunt 63,000, în Germania 562,000, în Austro-Ungaria 1,644,000, (Ungaria singur are 638,000), în Italia 40,000, în Olanda 82,000, în România 265,000, în Rusia 2,552,000 (Polonia rusă 768,000) în Turcia 105,000, Belgia 3000, Bulgaria 10,000, Danemarca 4000, Spania 1900, Grecia 3000, Serbia 3000, Svedia 3000, restul în celelalte țări și continente. În raportu cu populațiunea indigenă, numărul cel mai mare de jidovi îl are Ungaria, apoi Polonia rusă și în urmă România. Anuarul dîce, că jidovii se trag toți din sânge de „domnitori“ și că Dumnezeu i-a făcut „domni“ și „boeri“. Se vede că de aceea nu le place munca, ci trăiesc din exploatarea până la sânge a celorlalte nēmur.

Unu mijloc în contra colerii. — O foie din Italia spune, că profesorul Perroncito a comunicat academei medicale din Torino, că unu studentu de medicină a aflat în laboratoru său unu mijloc în contra colerii, care până acuma s'a dovedit în câteva casuri ca eficace. Metodul consistă în aceea, că se induc în intestinele pacientului cu o sondă substanțe antiseptice, care omōră bacteriile colerii și celu puținu paralizează sporirea lor.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

Acum vedu că dorul tace
Și nefericitu mă face.
Frunță verde de pe șes
Ce-am iubit nu mai iubesc,
Te-am iubit mândro pe tine
Te lasu în dor și suspine,
Te-am iubit de multă vreme
Totu în suspinuri și jele,
Te-am iubit der te-oiu lăsa
Că mi-ai mncat viața,
Mi-ai mncat norocul meu
Ți-ai făcut pe gândul tău,
Ai făcut ce-ai vrut cu mine
Să nu mă mai lasu de tine;
De te-ar bate Dumnezeu
Că mi-ai făcut mare rău.
Cui m'oiu plnge mândro dragă
La rouă, frunze și iarbă;
Iarba-i verde pe pământu
La tine n'am credință,
Iarba-i verde frunza-i lată
Dragostea ta nu mă lasă;
Iarba verde 'ngălbinesce
Dragostea ta mă sferșese,
Lasă-ți mândro dorul tău
Nu'mi mncă norocul meu,
Lasă-ți mândro dragostea
Nu'mi mai seca inima,
Că m'a bate Dumnezeu
Să iubesc ce nu-i alu meu.

Frunță verde de gutuiu
Cine m'ar crede să-i spaiu,
Cum te-am iubit și pe tine
Și nu m'a mai știut nime,
Nu te-am iubit de frumoasă
Fără mintea mi-a fost prostă,
Nu te-am iubit nici de dragă
Fără mintea mi-a fost slabă,
Nu te-am iubit să te iau
Făr' mi-a fost noroc rău;
Au maica m'a blăstămat
Să iubesc ce nu mi-e drag;
M'a blăstămat fără milă
Să iubesc numai de silă.
Lasă-mă măicuță'n pace
Să iubesc ce n'am ce face;
Dec' a vrut Domnul așa
Ca să-mi plngă io dragostea;
Așa mi-a fost rēnduită
Ca să plngă pe a mea iubită.

Bosioacă de pe cuieru
Badea-i slugă la boeri,
Dragu-mi e boeru dragu
După slugă mōrtea-mi făcu,
Da-i cu caru la Reteagū,
S'aducă mātase neagră
Să-i facu o cămașă dragă,
Una lui și una mie.
Io nu sciu ce-a tirguitu
Că'n-napoi n'a mai venitū,

Făr' mie mi-a poruncitū,
Pe trii fire de secară
Să mă ducă de elu să'nșoră,
Io 'napoi i-am poruncitū
Și așa l'am sfătuitū,
Pe trii fire de ovēsū
Să se'nșore sănētosū,
Elu era mi-a poruncitū
Și frumosu m-a sfătuitū,
Pe o frunță de alunū
Să mă ducă și să-lu cununū,
Maica mea s'a inuitū
Pe mine m'a slohoditū,
Și din gură mi-a vorbitū:
Du-te fice și-lu cununū
Și tu frumosu îi închină,
Să trāșci șine (șine) cu bine
Să n'ajungă diua de mănē,
Să trăiescă și șina (șina)
Să n'ajungă Sāmbāta,
Că de-acum mi-ei fi șinuțū
Până acum mi-ai fostu draguțū;
Las' că lumea-i trecetōre
Altul mi-oi afla sub șōre,
Mai mândru și mai frumosū
Nu ca tine unu burduhosū,
Mai tinēru și mai voinicū
Nu ca tine unu calicū,
Tu ai fostu unu blăstematū
M'ai iubitū și m'ai lasatū.

Frunță verde de bodbealū
Te-am iubit mândro cu amarū,
Te-am iubit de multă vreme
Totu în suspine și jele,
Te-am iubit, nu scie nime
Câte rabdū eu pentru tine,
Lasă c'asa-mi trebe mie
Decă am ascultat de tine,
Decă n'am avut io minte
Să nu iubesc înainte,
Să fi iubit mai tārđiu
Pe cine iubesc să sciu,
Să iubesc ce-i de iubitū
Să nu'mi ținā drumu 'nchisū,
Cum mi-lu ții mândruțo tu
Drumul și-mi mncă norocū,
Că tu mi-ai ținut calea
Și mi-ai mncat tignēla.

Trece-unu rău și o supērare
Vine alta și mai mare,
Trece-unu rău și altul vine
N'am nādejde nici de unu bine,
Trecū zilele, trecū nopțile
Mē petrecū cu gândurile,
Trece lumea, trece 'n pace
Ce-am făcut nu potū desface,
Trece lumea, trecū și eu
Ce-am făcut imi pare rău.

Cursul la bursa de Viena din 19 Iulie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 7 Iulie st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Cursulu pieței Brașov

din 20 Iulie st. n. 1886

Table with exchange rates for various currencies and goods in Brașov.

Nr. 1263/1886

Publicațiune de licitațiune.

Din partea subscrisului pretor al cerului Seliște se publică prin această, cumcă toate lemnele din pădurea de stejari...

Prețul de strigare este după operatul de specialitate rațional 18.260 fl. 74 cr. v. a.

Licitanții vor avea a depune un vadiu de 10% din prețul de strigare, și plus-ferintele va lăsa suma acesta depusă dreptă cauțiune până la incuviințarea licitațiunei.

Prețul de cumpărare, din care compete comunei Săcelu suma de 3000 fl. și in care sumă se va computa și suma cauțiunei, se va solvi după incuviințarea licitațiunei lu o lună de zile la mâna reprezentanților orașului Sibiu.

La licitațiunea acesta se primesc și oferte in scris, provădute cu vadulă prescristă, conținându apriată primirea condițiunilor, acestea se vor desfaca după finirea licitațiunei verbale.

Lemnele de vândare se clasifică in următorul mod :

Table listing types of wood (Lemnă de stejari) with columns for quantity and quality.

Pădurea de susu zace in depărtare de 3 Kmtr. dela drumulă terei de cătră Sibiu, őr dela valea de unde se va incepe edificarea drumului inferatū, pentru care s'a primitū deja concesiuinea dela loculū mai înaltū, 5-6 Kmtr., și dela iazulū morii a comunei Săcelul 4 Klm.

Deslușiri necesari se dau cu plăcere. Operatulū tehnicū se află la D-lū silvicultorū alū cercului acestuia. Seliște, in 16 Iuliu 1886.

Pretorele cercului.

Concursu.

La biuroulū de mijlocire a mărfurilor ce se înființeză in Brașov suntū de ocupatū:

- 1. Postulū unui șefū de biurou cu salariū anualū de 1500 fl.
2. Postulū unui comptabilū (totodată corespondentū) cu salariū anualū de 800 fl.
3. Postulū unui călătorū, a cărui lēfă are se se reguleze după invoială.

Instalarea se face deocamdată pe unū anū.

Condițiunile de cualificare pentru postulū ântēiū și alū doilea suntū: Dovadă de temeinice cunoscințe și esperiențe comerciale, cunoscința celorū trei limbi ale țerii (unguresce, nemțesce și romănesce) in vorbire și scriere. — Pentru postulū de călătorū: pe lângă cunoscința limbilorū țerii, și cunoscerea piețelorū și esperiență practică cu privire la trebuințele industriale in Ungaria și in Orientū.

Se caută și unū localū parterū cu două camere, dintre care una cătră stradă.

Petițiunile pentru dobândirea posturilorū de mai susu precum și oferte privitōre la localū au se se înainteze până in 29 Iuliu 12 őrē din di, la președintele actualū alū comisiunei

3-3

Iosef Dück.

Mersulū trenurilorū

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table showing train schedules for routes: Predeal-Budapest, Budapest-Predeal, Teiuș-Arad-Budapest, and Budapest-Arad-Teiuș. Includes columns for train types, departure times, and arrival times.

Nota: őrēle de nopțe suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI Brașov. Hărtia din fabrica d-lorū Kōniges & Kopony, Zernesc.